

vågekone, 1) tidl. vagt ved hospitalers natspleje, nu aflost af sygeplejerske; 2) (vageblus) ganske lille flamme, specielt gasflamme. Lamper kan ofte ved passende anordning skrues ned fra at brænde med alm. flamme til at brænde med v.

väger, d. s. s. musväger.

vägestue, gl. skik, at slægt, venner og næboer sammen vägede ved den dodes kiste. vägmær (Trachypius lacertus), 2-3 m lang, solsvinknende, båndformet fisk m. røde finner. Nu og da i landdrevet i Danm. Vägå, da, navn på Vägar.

Wahl'in, Karl (1861-1937), sv. kunsthistoriker; red. af »Ord och Bild»; bl. a. udg. Ernst Josephson 1-2 (1911-12).

Wahl'in, Theodor (1864-1947), sv. arkitekt. Har bl. a. restaureret St. Petri kirke i Malmö og klosteret i Ystad samt opf.

Annedalskirken i Göteborg, Gustafskirken i Kbh., Botaniska museet i Lund, Välse Vig (lånska), indskæring på Falster, V. F. Ørnhoved.

Vämbsjön [-jön], sv. so (12 km²), Skåne, Ø f. Lund.

vårfluer (Trichoptera), insektsorden. Skælklaedte vinger, fuldstændig forvandling, delvis sugende munddele. Larverne i ferskvand; mange bygger rør af sandskorn, plantede o. l., andre bygger fangnet. Adsk. arter i Danm.

vårforglemmingej (Omphalodes), slægt af rulbladfm. med bla blomster; almindelig v. (O. vernena) dyrkes i haver, kaldes også kerminde.

vårsalat (Valerianella), slægt af baldrianfam., cænæriske urter. Et par arter er vildtvoks. i Danm. Nogle sorter dyrkes til salat.

vårsild, betegn. for forårsygdende racer af den alm. sild.

Vår'st, da, stationsby (Ålborg-Hadsund); 467 indb. (1945).

vårsæd, betegn. for de kornsorter, der sås om foråret og modnes samme sommer. I Danm. er byg og havre næsten enerådede, og kun mindre arealer dyrkes med vårrug og værhvede.

Vårso, ældre skrivemåde for Vorsø.

Vårså, ældre skrivemåde for Vorså.

Vårt land, Finlands nationalsang; tekst af J. L. Runeberg (1848), melodi Fr. Pacius.

Vårvæst, den del af et træs årlige tykkelsesvækst, åringen, som dannes i beg. af vækstperioden; det er blødere og i reglen lysere end hostveddet; vedelementerne er tyndvæggede og tjener til ledning og afstivning.

X

X, x, det 23. el. (hvis W regnes med) 24. bogstav i det da. alfabet. Romerne lanté X fra gr. og brugte det som tegn for lydforbindelsen [ks].

X rom. taltegn for 10.

X el. kem. tegn for xenon.

X, automobilkendingsmærke f. Århus og Skanderborg amter.

X, i genetikkens fork. for X-kromosom.

x, i matematikken i alm. tegn for en ukendt størrelse.

Xanrof [gåd'raf] (pseud. for Léon Fourneau) (f. 1867), fr. vise- og vaudevilleforsætter. Yvette Guilbert har sunget mange af hans viser.

xante'lasma [santa-] (xanto- + gr. elasma plade) el. xantoma, økergule svulster, som indeholder kolesterin, hyppigt lokalisert omkring øjnene.

Xanten [ksantən], ty. by ved Nedre Rhin; 5000 indb. (1939). Romernes Castra vetera. If. Nibelungenlied Siegfrieds hjemsted.

Xanthē [ksanpi], gr. by i Thrakien; ca. 35 000 indb. Handel. Centrum for en tobaksgenn.

Xanthippe [san-], Sokrates' (umedgørlige) hustru.

Xánthos [(k)santos], oldtidsby i Lykien i SV-Lilleasien m. betydelige ruiner.

xan'ti'n [s-] (af gr. xanthos gul), C₃H₆O₂N₄, dioksyipurin, findes i organismen i urin, blod og lever. Metylderivater af x er bl. a. teobromin og koffein.

xanto'fyl' [s-] (xanto- + gr. filos blad), gule, tilhørende karotinoider, f. eks. C₄₀H₅₀O₂. Alm. i planter.

xanto'ge nforbindelser [s-] (xanto- + -gen), organiske svovlforb., der indeholder gruppen ROCS-, hvor R er et alkyl, alm. ætYL. Kaliumsaltet af ætylxantogensyre (kaliumxantogenat) C₂H₅OCSSK dannes ved tilsetning af kalustofdisulfid til en oplosning af kaliumhydroksyd i ætylalkohol. Den fri xantogensyre C₂H₅OCSSH, der udkilles ved tilsetning af en mineralsyre til kaliumsalten, er en ole, der hurtigt sonderdes til ætylalkohol og kalustofdisulfid. x blev opdaget i 1822 af Chr. Zeise og har fået stor tekn. betydning ved fremstillingen af kunststof.

xantokro'mi' [santo-] (xanto- + gr. chrōma farve), gulfarvning (især af rygmarvsæden).

xantomatoser [s-] (xanto- + -oma + -ose) el. lipodiser, en række sjældne sygdomme karakteriseret ved aflejring af forsk. fedtstoffer i værene.

xantoprote'i'nreaktion [s-] (gr. ksanthos gul), vigtig reaktion til påvisning af proteinstoffer. Beror på, at proteinstoffer ved opvarmning med koncentreret salpetersyre danner gule stoffer, der oplosses i baser med orangerødt farve.

xantops'i' [san-] (xanto- + gr. óps øje), gulsyn.

Xavier [au'bjær], Francisco (1506-1552), sp. jesuitisk missionær, ven af Loyola, vir-

kede rastlost i Brasilien, Indien, Kina og Japan.

X-bunden nedarynning, form for kønsbunden nedarynning, hvor det pågældende barn har plads i X-kromosomet og overføres med dette.

Xe el. X, kem. tegn for xenon.

Xe'na's [se-], fort. objektiv af Tessartypen.

x-enhed, længdeenhed = 10⁻³ Å = 10⁻¹¹ cm; anv. ved rentgenstrålers bolgelængde.

xenie [se'ni] (gr. gæstfrihed), bot., den indflydelse, som stovkornet ved bestøvningen kan have på andre dele end selve kimen, først og fremmest på frøhviden, som er en triploid tvillingedannelse til kimen og grundlægges ved en befrugtning af den såkaldte centralkerne i kimsækken. Med metaxenie betegnes påvirkninger fra støvet (faderen) på frugt og fra Pæstæt, men ikke tydeligt bevist.

Xenier [se'niər] (gr. gaver til gæster), en i tilknytn. til Martial anv. titel for Goethes og Schillers litt. satiriske epigrammer fra 1796.

xeno- [seno-] (gr. ksénos gæst, fremmed), fremmed.

Xe'nofanes [se-] (gr. Xenofón) fra 1 Kolofon (f.ca. 580 f. Kr.), gr. filosof. Gr. den eleatiske skole og spottede den rel. antropomorfisme.

Xenofon [se-], gr. Xenofón (ca. 430- ca. 359 f. Kr.), athensk historiker, deltog i Kyros' tog 401 og Agesilaos' krige. Skrev Anabásis (om prins Kyros' kamp mod Artaxerxes 2.), Hellénika (gr. historie 410-362), Erindringer om Sokrates o. a.

xenoga'mi' [se-] (xeno- + -gami), d. s. s. fremmedbefrugtning.

xen'o'n [s-] (af xeno-), grundstof, kem. tegn X el. X, atomnr. 54, atomvægt 131,3, x er en inaktiv luftart, der findes i meget små mængder i atm. luft.

Xe'reanthemum [se-] (xero- + anthemion) blomst, bot. d. s. s. papirsblomst.

Keres de la Fron'tera, ældre stavemåde f. Jerez de la F.

xero- [sero] (gr. ksérös tør), tør.

xero'for'm [s-] (xero- + lat. forma form), vismutsalter af tribromfenol. Anv. som antisепtisk middel.

xero'folt'mi' [s-] (xero- + ofalmi) el. øjenstort, en alvorlig øjenlidelse, som især optræder hos forkert ernærede småbørn og skyldes A-vitaminmangel.

xero'fyter [se-] (xero- + -fyt), planter, som ved nedstømt fordampling har tilpasset sig forholdene på tor el. i fysiol. henseende tør bund. Fordamplingen kan hemmes på fors. måde, f. eks. ved spalte-abningernes anbringelse i færdbyninger, ved tykt, laderagtigt hudvæv, ved vokslag el. håb på plantens overflade. Nyere undersøgelser synes dog at vise, at indre fysiol. forhold i planten spiller den største rolle. Hos nogle planter findes vandreserver i særlige vandvæv, f. eks. hos katkun. Den nedstømte fordampling bevirker at kulsyreassimilationen bliver ringe, hvorför x vokser langsomt.

xero'ti'n [s-] (af xero-), flydende sikkativ, tilsattes linolie for at fremskynde torringen.

Xerxes I. [s'erksas] (pers. Khshayarsha), perserkonge 486-45 f. Kr., son af Dareios 1., led nederlag v. forseglet på at erobere Grækenland 480-79 f. Kr. (Salamis og Platæa).

Xingú, Rio [riju'sigu], 2000 km l. sydlig tilbø til Amazonasdeltaet.

X-kromosom, det af de to såk. kønskromosomer, som hos det homogametiske køn, oftest hunnen, er tilstede i dobbel dosis og enkelt hos det mods. køn, hvor det som partner kan have et Y-kromosom.

XLT (fork. for eng. Xmas Letter Telegram) (eng. Xmas = Christmas jul), anføres foran adressen i jule- og nyårstelegrammer, der til takst som brevtelegrammer kan sendes til visse lande.

Xmas [krismas] (eng.) = Christmas (Krist-messe), jul.

XP, gr. bogstaver khi (Ch) og rho (R), anv. som fork. f. Christus.

XP (fork. for fr. exprès payé = ekspres betalt) anføres foran adressen i telegrammer, for hvilke afsenderen ønsker at betale for udbringning ud over det indre omdelingsdistrikt.

x-stråler, det oprindelige af Röntgen valgte navn for rentgenstråler; anv. især i engelsktalende lande.

xylo- [s-] (gr. ksýlon ved, brænde), træ.

xylo'fo'n (xylo- + -fon), mus., slaginstrument

ment, der består af en række afstørste træstykker, som hviler på et underlag af strå, og som anslås ved to træhamre.

xylogra'fi (xylo- + -grafi), træsnit; xylo'gra'f, kunstner, som i træsnit gengiver billeder med reproduktion for øje.

xylo'lo'ler [s-] (af xylo-), C₆H₅(CH₃)₂, dimetylbenzol, 3 isomere kendes. Findes alle i stenkultjære. Kp. 138°-144°. Anv. som oplosningsmidler.

xylo'lit [s-] (xylo- + -lit), træagtig beklædningsplade af presset savsmuldsmørst med Sorels cement som bindemiddel. Bruges til gulve, trapper, vægge m. m.

xylo'me'ter [s-] (xylo- + -meter), apparat til måling af uregelmæssigt formede vedstykke rumfang. Stykkerne neddypes i vand, og den fortrænger vandmængde.

xylo'lose [s-] (xylo- + -ose), C₆H₁₀O₆, en pentose, der opstår ved hydrolyse af gummi.

xystos [s-] (gr. xystós, glattet), overdækket sejlegang i det gr. gymnasium; opkaldt efter sit glatte gulv.